

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/764/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211533
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812211533.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: 1/ T. V., P. XX, L. 2/ B. J., Z. XXX/ X, L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, odporcovia a vedľajší účastník zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 6 351,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 6C/14/2013-94 zo dňa 19. júla 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka m e n í takto:

I. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 456,98 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX, do troch dní.

II. Odporcom sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Žiaden z účastníkov a vedľajší účastník konania n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi a odporcom náhradu trov konania 898,71 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 374,37 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným prostredníctvom právneho zástupcu dňa 2.7.2012 domáhal sa proti odporcom v 1. a 2. rade zaplatenia 6 351,39 eur s príslušenstvom. Dňa 21.2.2013 vedľajší účastník na strane odporcu podal vyjadrenie, v ktorom namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok, vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 457,16 eur za 2 právne úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 220,77 eur a režijný paušál 7,81 eur, vyjadrenie z 13.2.2013 220,77 eur a režijný paušál 7,81 eur. Dňa 30.4.2013 odporcovia v 1. a 2. rade spolu s vedľajším účastníkom podali prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom namietali neprijateľnosť zmluvných podmienok, vzniesli námietku premlčania, navrhli žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať im náhradu trov konania vo výške 898,71 eur za 3 právne úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 331,16 eur a režijný paušál 7,81 eur, vyjadrenie z 13.2.2013 220,77 eur a režijný paušál 7,81 eur, vyjadrenie z 20.3.2013 331,16 eur a režijný paušál 7,81 eur. Podaním zo dňa 18.7.2013 doručeným tamojšiemu súdu prostredníctvom faxu dňa 18.7.2013 a doplneným dňa 24.7.2013 navrhovateľ prostredníctvom

právneho zástupcu oznámil, že svoj návrh berie v celom rozsahu späť, navrhuje konanie vo veci zastaviť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Navrhovateľ účinne zobral späť návrh v celom rozsahu pred prvým pojednávaním, preto súd podľa § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. konanie zastavil. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb., navrhovateľ má nárok na vrátenie súdneho poplatku z návrhu (krátený o 6,63 eur) vo výške 374,37 eur. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Návrh navrhovateľa nebol podaný dôvodne, a to s prihliadnutím ku vznesenej námietke premlčania a neprijateľnosti zmluvných podmienok zo strany vedľajšieho účastníka a odporcov. Pokiaľ by nedošlo ku späťvzatiu návrhu, bol by návrh ako nedôvodný zamietnutý. Navrhovateľ však svoj návrh vzal späť a z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcov a vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník v konaní riadne hájil práva odporcov, na strane ktorých vystupuje, vo veci vzniesol námietku premlčania, namietať neprijateľnosť zmluvných podmienok a následne došlo zo strany navrhovateľa k späťvzatiu návrhu. Z toho je zrejmé, že u vedľajšieho účastníka a odporcov šlo o účelne vynaložené trovy konania, a preto súd navrhovateľovi uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi a odporcom trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 a § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 898,71 eur (prevzatie a príprava zastúpenia 331,16 eur a režijný paušál 7,81 eur, vyjadrenie z 13.2.2013 220,77 eur a režijný paušál 7,81 eur, vyjadrenie z 20.3.2013 331,16 eur a režijný paušál 7,81 eur), nakoľko odporcovia i vedľajší účastník boli v konaní zastúpení tým istým právnym zástupcom.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 26,30 eur. V súvislosti s priznaním náhrady trov konania odporcovi navrhovateľ uviedol, že do predmetného konania vstúpil dňa 04.10.2012 vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom. Vedľajší účastník dňa 13.02.2013 podal vyjadrenie k návrhu. Navrhovateľovi nie je známe, kedy si odporca zvolil svojho právneho zástupcu, avšak je zrejmé, že sa tak stalo až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, keďže prvý úkon odporcu bol urobený až dňa 21.03.2013. Zastával názor, že vyjadrenia podané v mene odporcu alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Nevidel dôvod na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia odporcu, keďže obsahovo rovnako sa už vyjadril vedľajší účastník zastúpený rovnakým právnym zástupcom. Úkony vykonané právnym zástupcom odporcu považoval len za účelové a absolútne popierajúce zásadu hospodárnosti konania. Navrhovateľ bol názoru, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania, čo je dôvodom na aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p.. V súvislosti s priznaním náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnú pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvo vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, keď v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie O.s.p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv, a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor, vyjadrený Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí

sp.zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012. V závere preto vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť. Zastával názor, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník a odporcovia vo svojom vyjadrení navrhli uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Namietali, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, ktorú považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Predmetom činnosti združenia je ochrana spotrebiteľov, ktorú naplňa tým, že v súlade s platnými predpismi vstupuje na stranu spotrebiteľov na ich podporu do súdnych konaní. Uviedli, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbrani". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si vedľajší účastník a odporcovia spolu uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia 173,39 eur, t.j. odporca 1/ 57,80 eur, odporca 2/ 57,80 eur a vedľajší účastník 57,79 eur.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplatať istiny v sume 6351,39 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.07.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcom bolo späťvzatie

návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporcovia splnili to, čoho sa podaným návrhom voči nim domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcom a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k odporcom a k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol tak, že odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov patrí náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia. V danom prípade sú však vedľajší účastník a odporcovia zastúpení tým istým právnym zástupcom, ktorý si uplatnil náhradu trov konania za prípravu a prevzatie zastúpenia, za vyjadrenie zo dňa 13.02.2013, ktoré predložil za vedľajšieho účastníka a za vyjadrenie zo dňa 20.03.2013, ktoré predložil za vedľajšieho účastníka a súčasne za odporcov, preto je namieste namietané hľadisko účelnosti trov konania, ktoré bolo potrebné posudzovať osobitne pri odporcoch a osobitne pri vedľajšom účastníkovi. Je totiž potrebné mať na zreteli, že tieto subjekty vystupujú v konaní samostatne, každý sám za seba. V prípade vedľajšieho účastníka, odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ je v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Vo vzťahu k odporcom však už odvolací súd otázku účelnosti ním vynaložených trov konania posúdil inak. Konanie začalo podaním návrhu dňa 02.07.2012. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 09.10.2012 od počiatku zastúpený právnym zástupcom a následne podal vo veci samej vyjadrenie doručené súdu prvého stupňa dňa 21.02.2013. Po týchto úkonoch odporcovia udelili dňa 26.03.2013 všeobecnú plnú moc na zastupovanie rovnakému právnemu zástupcovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, ktorý v konaní háji aj záujmy vedľajšieho účastníka. Následne dňa 30.04.2013 doručil JUDr. Andrej Cifra súdu prvého stupňa ďalšie vyjadrenie k veci spoločne za vedľajšieho účastníka a odporcov. Odvolací súd preskúmal obsahové znenia uvedených vyjadrení a má za to, že išlo o duplicitné právne úkony s totožnou právnou argumentáciou. Z uvedeného je zrejme, že za situácie, kedy už na strane odporcov vystupovalo na ochranu jeho práv spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom, si odporcovia sami zvolili advokáta, teda využili kvalifikovanú právnu pomoc. Odporcovia si tak zvolili advokáta za situácie, kedy mali právnu pomoc advokáta už zabezpečenú prostredníctvom vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na jeho podporu. Keďže odporcovia požadovali náhradu trov právneho zastúpenia, je zrejme, že sa svojmu advokátovi zaviazali za poskytnutú právnu pomoc zaplatiť. Pritom sa však odporcom identickej právnej pomoci dostávalo sprostredkovane cez vedľajšieho účastníka a odporcovia sa tak svojmu právnemu zástupcovi zaviazali zaplatiť za službu, ktorej obsah sa odporcom už dostal inou cestou. Pokiaľ sa teda odporcovia zaviazali zaplatiť za právnu pomoc, ktorej identický obsah mu bol na jeho podporu poskytovaný prostredníctvom vedľajšieho účastníka, boli tieto trovy odporcov neúčelné. Postup odporcov, ktorí si volia platenú právnu pomoc v situácii, kedy sa mu identická služba dostáva

bezplatne prostredníctvom vedľajšieho účastníka je z pohľadu odporcov ekonomicky iracionálny, a tak sa javí, že v danej situácii nie je účelom právneho zastúpenia odporcov poskytnutie právnej pomoci, pretože tá sa im už dostala, ale iba násobenie trov právneho zastúpenia za tú istú službu prostredníctvom zvyšovania počtu zastúpených v tom istom konaní. V konaní, kde na strane účastníka vystupuje ako vedľajší účastník združenie na ochranu spotrebiteľa a účastník i združenie využívajú platenú právnu pomoc advokáta s identickým obsahom, sú účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia len na strane toho, komu bola právna pomoc v konaní poskytnutá skôr. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola odporcom priznaná náhrada trov konania zmenil podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že odporcom náhradu trov konania nepriznal pre ich neúčelnosť (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania nebolo vecne správne a odvolací súd ho preto zmenil tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť náhrady účelne vynaložených trov vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane úspešných odporcov (ust. § 142 ods. 1 O.s.p.).

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 456,98 eur. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplata sumy 6351,39 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby sa určuje len z istiny a podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 220,77 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 441,54 eur. Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1 x 7,63 eur a 1 x 7,81 eur, spolu 15,44 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu 456,98 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov a vedľajšiemu účastníkovi konania nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, vzhľadom na ich len čiastočný úspech v odvolacom konaní.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.